

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 6. Octavæ. De obstaculis. quæ consilijs Christi in S. Eucharistia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](#)

Junius.

सुमित्रः शुभः शुभः शुभः शुभः शुभः

DIES VI. OCTAVÆ.

De obstaculis, quæ consiliis
Christi in sanctissima Eucha-
ristia ponimus.

1.

SI magna illa prodigia, quæ Christus in
sanctissima Eucharistia patrat, è desiderio
ad nos veniendi, argumentum sunt, eum
grandia concepisse consilia, tunc modi-
cum illud, quod post tot molimina in ea o-
peratur, ostendit, nos gravia ipsi obstatula
ponere. Videtur homo disceptare cum
Deo, eique ostendere velle, repugnantiam
suam potentiae Dei, & ingratum animum
eiusdem bonitati prævalere. Homo ipse-
met propriæ felicitatis inimicus totis viri-
bus se opponit cunctis molitionibus, quas
Deus in ipsis solummodo bonum adhibet,
cursumque sicut gratiarum, quas Deus in
eum derivare desiderat. Unica S. Com-
munio singulos nos reddere sanctos debe-
ret: & nihilominus, quemnam finem tot
Communiones sortiuntur? videntur sane
aliò non collimare, quam ut nos ignacio-
res reddant, & imperfectiores. Unde
haec

hæc confusio oritur ? ex eo, quod tres præ Junius.
cipuè sanctissimo huic Mysterio ponamus
obices, qui totidem adversantur consiliis,
quæ Christus in S. Eucharistia se nobis
dando, concepit. Primum Servatoris
consilium est, dare, conservare, & auge-
re vitam gratiæ; & huic nos opponimus
accèdendo ad divinum hoc Sacramentum
cum affectu ad peccatum mortale.

II. Consilium secundum, quod Dei Fi-
lius se nobis in S. Eucharistia donando
habuit, est, ut nos secum uniat: isti verò re-
sistimus per affectus vel nimiūm inordina-
tōs, vel nimiūm vehementes, vel nimi-
ūm voluptuarios, quēis in creaturas feri-
mur. Modica subinde sunt, quēque nihil
ducenda videntur; sed hoc ipsum nihil est
id, quod omnia impedit, & aliquoties e-
vertit consilia, quæ Deus concepit, animæ
alicui sanctitatem conferendi. Ah ! po-
tēstne parvi æstimari, potēstne nihilum
reputari, quod liberalitatis divinæ cur-
sum inhibet, & perfectam illam impedit
unionem, quam Christus nobiscum affe-
ctat? unionem, quæ summè admirabilis,
summèque utilis, quin & certissimus bo-
næ Communionis effectus est? ab hac in-
felicitate eximium te crēdis, quod creatu-
ris non immoderatè te addictum esse sen-
tias.

Junius.

tias. Verum, an non nimium tibimet ipsi addictus es? Hoc solum satis est ad impediendum Communionum tuarum frumentum. An non hoc est, quod Communiones tuas adeò frequentes tam inutiles, & forsan etiam nocivas reddit?

III. Tertium Servatoris consilium in SS. Eucharistiae Mysterio est efficere, ut sibi vivamus, ea ratione, qua ipse Patri suo vivit, ita ut sicut Pater æternus principium & finis est omnium actionum ipsius, sic & Christus omnium nostrarum principi-

Ivan. 5. 30. um & finis sit, & proin dicere cum ipso possimus: *Non possum ego a me facere quidquam.* Pater est, qui in me & per me agit, ego verò nihil, nisi pro ipso ago. Huic consilio ingens obstaculum ponimus, dum non nisi mundo, non nisi creaturis, non nisi nobis ipsis vivimus. qua ergo ratione si-

2. Cor. 6. 15. mul etiam Christo vivere poterimus. *Quæ conventio Christi ad Belial?* Natura, & animi affectio potissimum actionum nostrarum principium sunt. Commodum proprium voluptas, inanis gloria, respectus hominum earundem sunt finis.

Qui igitur spiritus Christi earum potest esse principium? quomodo eiusdem voluntas earum esse regula potest? quomodo ipsius gloria earum finis esse potest? an mi-

rum

rum dein est, si tam exiguum fructum è tot Junius Co*m*unionibus capiamus? si loco profectū
inde hauriendi, eas nobis funestas esse ad-
vertamus?

Examina te, ut cognoscas, quodnam trium
horum obstaculorum Christi Consiliis in Eucha-
ristia ponas: an non omnia tria ponis?

Sicut misit me vivens Pater; & ego vi-
vo propter Patrem, & qui manducat me,
& ipse vivet propter me. *Ioan 6. v. 58.*

Habentem adhuc voluntatem peccan-
di, gravari magis dico, Eucharistiae perce-
ptione, quam purificari *Aug.*

D I E S VII. OCTAVÆ.

De Præparatione ad S. Com- munionem.

I.

M Aiestas, & Sanctitas illius, qui in S.
Communione ad nos venit, magni fi-
nes, ob quos venit, magna miracula,
quæ ad consilia sua implenda patrat; vili-
tas denique nostra, & indignitas nos obli-
gant, ut omnibus viribus contendamus,
nec quidquam intentatum relinquamus,
quò nos ad eum excipiendum paremus.

T

Si